

Pyhän isän audienssi suomalaiselle ekumeeniselle valtuuskunnalle 18.1.2008:

Arvostetut vieraat Suomesta!

Olen iloinen saadessani tervehtiä ekumeenista valtuuskuntaanne nyt, kun olette jokavuotisella vierailullanne Roomassa Suomen suojeluspyhimyksen pyhän Henrikin juhlan yhteydessä. Toivotan lämpimästi tervetulleeksi piispa Mäkisen ja piispa Wróbelin ja ryhmänne kaikki jäsenet.

Vierailunne sattuu samaan aikaan, kun vietetään kristittyjen ykseyden rukousviikon alkua. Itse asiassa isä Paul Wattsonin "Kirkon ykseysoktaavin" nimellä aloittamaa rukousviikkoa vietetään tänä vuonna 100. kertaa.

Tietyssä mielessä rukousviikon juuret ulottuvat Jeesuksen kärsimisen ja kuoleman aattoon, jolloin hän rukoili opetuslastensa puolesta: "että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa. Niin tulee heidänkin olla yhtä meidän kanssamme, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut" (Joh. 17:21). Kristittyjen ykseys on lahja ylhäältä, se on lähtöisin Isän, Pojan ja Pyhän Hengen rakastavasta yhteydestä ja kasvaa taas sitä kohti. Suomen luterilaisten ja katolilaisten yhteinen rukous on Jeesuksen rukouksen jakamista nöyrällä mutta uskollisella tavalla. Jeesus lupasi, että jokainen hänen nimessään Isälle osoitettu rukous kuultaisiin (vrt. Joh. 15:7). Tämä on todellakin ekumenian kuninkaallinen ovi: sellainen rukous johtaa meidät katselemaan Jumalan valtakuntaa ja kirkon ykseyttä tuoreella tavalla; se vahvistaa yhteyden siteitämme; ja se antaa meille kyvyn kohdata rohkeasti ne tuskalliset muistot, yhteiskunnalliset ongelmat sekä inhimillisen heikkouden muodot, jotka ovat niin suuresti osallisia hajaannukseemme.

Kutsu rukoilla lakkaamatta (vrt. 1. Tess. 5:17), joka tänä vuonna on kristittyjen ykseyden rukousviikon lukukappaleiden keskeisenä teemana, muistuttaa meitä myös siitä, että autenttinen elämä yhdessä on mahdollista vain silloin, kun opilliset sopimukset ja muodolliset lausunnot ovat jatkuvasti Pyhän Hengen valon ohjaamia. Meidän täytyy olla kiitollisia Suomen ja Ruotsin katolis-luterilaisen teologisen vuoropuhelun hedelmistä. Vuoropuhelussa käsitellään kristinuskon keskeisiä asioita, mukaan lukien kysymystä vanhurskauttamisesta kirkon elämässä. Johtakoon jatkuva vuoropuhelu käytännöllisiin tuloksiin, sellaisiin toimiin, jotka ilmaisevat ja rakentavat ykseyttämme Kristuksessa ja siten myös vahvistavat kristittyjen välisiä suhteita.

Viime vuonna Suomessa muistettiin teologi Mikael Agricolan kuoleman 450. vuotta. Hänen raamatunkäännöksellään oli valtava vaikutus suomen kieleen ja kirjallisuuteen. Tämä tilaisuus korosti uudestaan Raamatun merkitystä kirkolle, yksittäisille kristityille ja koko yhteiskunnalle. Todellakin, Jumalan Sana on elämämme perusta. Pyhä Hieronymus sanoi: "Jos ei tunne Raamattua, ei tunne Jeesusta Kristusta" (Comm. in Isaias, Prol.). Jumalan Sanan kohtaaminen, varsinkin kun se kuullaan kirkossa ja sen liturgiassa, on myös tärkeää ekumeeniselle vaelluksellemme. Kuten Vatikaanin II kirkolliskokous totesi: "[Tämän Sanan kautta pyhä teologia] myös mitä voimakkaimmin vahvistuu ja jatkuvasti nuortuu tutkiessaan uskon valossa kaikkea totuutta, jonka Kristuksen salaisuus sisäänsä kätkee" (Dei Verbum, 24).

Rakkaat ystävät, on palava toiveeni, että Rooman vierailunne tuottaa teille paljon iloa, kun muistelette ensimmäisten kristittyjen todistusta ja varsinkin Rooman kirkon perustajien, apostolien Pietarin ja Paavalin marttyyrikuolemaa. Pyhä Henrik seurasi heidän

jalanjäljissään ja toi evankeliumin viestin ja sen pelastavan voiman Pohjolan kansojen elämään. Euroopan uudessa ja haasteellisessa nykypäivässä, ja myös omassa maassanne, on paljon, mitä luterilaiset ja katolilaiset voivat tehdä yhdessä evankeliumin palvelijoina ja Jumalan valtakunnan hyväksi.

Tällaisin mieltein ja Herrassa rakastaen pyydän teille ja rakkaillenne Jumalan ilon ja rauhan siunauksen.

Paavi Benedictus XVI

(KATT)

Piispa Kari Mäkisen puhe Paaville

The speech of Bishop Kari Mäkinen to the Pope

Teidän pyhyyttenne,

Your Holiness,

For many years now it has been customary to commemorate St Henry with a mass celebrated by representatives from the Evangelical Lutheran Church of Finland and the Catholic Church in Finland. It is my joy to continue this tradition this year with Bishop Josef Wrobel and an honour to bring you, Holy Father, the cordial greetings of the Evangelical Lutheran Church of Finland.

Pyhän Henrikin muistopäivän viettoon Roomassa on jo usean vuoden ajan kuulunut messu, jonka ovat toimittaneet yhdessä edustajat Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta ja Katolisesta kirkosta Suomessa. Tänä vuonna minulla on yhdessä piispa Josef Wrobelin kanssa ilo jatkaa tätä perinnettä ja samalla minulla on kunnia tuoda Teille, Pyhä Isä, sydämellinen tervehdys Suomen evankelis-luterilaiselta kirkolta.

Along with St Henry one of the most remarkable figures in Finnish Church history was Mikael Agricola, who steered his church through the reformation. Last year in Finland we observed the four hundred and fiftieth anniversary of Mikael Agricola's death. The commemoration of Agricola extended beyond the church to Finnish society as a whole, for Mikael Agricola is regarded as the father of Finnish language and literature.

Pyhän Henrikin ohella suomalaisen kirkkohistorian yksi merkittävimpiä henkilöitä on ollut Mikael Agricola, joka luotsasi kirkkoa reformaation murroksessa. Viime vuotta vietettiin Suomessa Mikael Agricolan juhlavuotena. Hänen kuolemastaan tuli kuluneeksi 450 vuotta. Juhlavuosi on ollut näkyvästi esillä paitsi kirkossa myös koko suomalaisessa kulttuurissa, sillä Mikael Agricolaa pidetään koko suomen kirjakielen ja suomenkielisen kirjallisuuden isänä.

Agricola's pioneering career as the creator of Finnish language and literature centred on Bible translation. He translated all of the New Testament and large parts of the Old Testament into Finnish. It can thus be said that Finnish literature has a very concrete Biblical background.

Agricolan uraa uurtava työ suomen kielen ja kirjallisuuden luoja tapahtui tärkeältä osaltaan kääntämällä Raamattua. Hän suomensi koko Uuden testamentin ja laajoja osia Vanhasta testamentista. Siten voi sanoa, että suomalaisella kirjallisuudella on hyvin konkreettisesti raamatullinen tausta.

The legacy of Mikael Agricola affords a natural link to you, Holy Father, and the thoughts you expressed in your speech of 7 November last year. You spoke then about another Bible translator, St Jerome, and about the importance of the Bible for the individual Christian and for the Church.

Mikael Agricolan perinnön pohjalta on luontevaa liittyä niihin ajatuksiin, joita te, Pyhä Isä, toitte esiin puheessanne 7. marraskuuta viime vuonna. Käsittelitte toista raamatunkääntäjää, Pyhää Hieronymosta ja siinä yhteydessä Raamatun merkitystä yksityiselle kristitylle ja kirkolle.

Mikael Agricola's emphasis mirrors the emphasis of your speech, for he viewed the Bible not primarily as an historical text or as a basic cultural element; rather, he wanted to render the Holy Scriptures in the vernacular, because he considered it important that every Christian live in a personal dialogue with the Word of God. The Word of God in the Bible is spoken to everyone who listens, and the text gets its meaning in the process whereby we consent to be addressed by the Word of God.

Samalla tavoin kuin te korostitte puheessanne, myöskään Mikael Agricolalle Raamattu ei ollut ensi sijassa historiallinen teksti tai kulttuurin perusaineistoa, vaan hän halusi saattaa Pyhät kirjoitukset kansan kielelle, koska näki tärkeänä, että jokainen kristitty voi elää henkilökohtaisessa dialogissa Jumalan Sanan kanssa. Jumalan Sana Raamatussa on puhetta kullekin lukijalle, ja teksti saa merkityksensä siinä prosessissa, jossa me suostumme Jumalan sanan puhuteltaviksi.

In an age which idolizes individuality it is important to remember that the Word of God in the Bible is not meant only to be read in the solitude of one's room. You emphasized in your speech that the dialogue with the Word of God should have both a personal and a corporate dimension. The very context of this dialogue is the Church – and her liturgy. This was also true of Mikael Agricola's work of Bible translation, which was primarily done for the Church's purposes. His translations were in the first instance intended to be used in the liturgy. He wanted people to be addressed by the Word of God as individuals and as community at the same time.

Yksilöllisyyttä ihannoivana aikana on kuitenkin tärkeää muistaa, että Raamattu Jumalan Sana ei ole tarkoitettu vain yksinäisessä huoneessa luettavaksi. Korostitte puheessanne, että dialogilla Jumalan Sanan kanssa tulee olla sekä henkilökohtainen että yhteisöllinen ulottuvuus. Dialogin varsinainen konteksti on kirkko – ja sen liturgia. Myös Mikael Agricolan raamatunkäännöstyö tähtäsi ensi sijassa kirkon tarpeisiin. Hänen kääntämänsä

tekstit olivat tarkoitettut käytettäväksi jumalanpalveluksessa. Hän halusi saattaa ihmisen Jumalan Sanan puhuteltavaksi samanaikaisesti henkilökohtaisesti ja yhteisönä.

The Word of God is given to us to build unity. The Word of God is one, the Bible is one and it is universal. Authentic dialogue with the Word of God thus has the power to create unity.

Jumalan sana on annettu meille, jotta se rakentaisi yhteyttä. Jumalan sana on yksi, Raamattu on yksi ja yhteinen. Siten aito dialogi Jumalan sanan kanssa sisältää yhteyttä luovan voiman.

Your Holiness, the Finnish legacy of Mikael Agricola and your teachings about the importance of the Bible point in the same direction. They encourage us to enter a humble dialogue with the Word of God and to the active and resolute building of unity, not only between individual Christians, but between our churches. This is our common prayer and mission.

Teidän pyhyyttenne, Mikael Agricolan suomalainen perintö että teidän opetuksenne Raamatun merkityksestä osoittavat samaan suuntaan. Ne rohkaisevat sekä nöyrään dialogiin Jumalan Sanan kanssa että aktiiviseen ja määrätietoiseen yhteyden rakentamiseen, ei yksin yksityisten kristittyjen kesken vaan myös kirkkojen välillä. Se on yhteinen rukouksemme ja tehtävämme.

Your Holiness, on behalf of the Evangelical Lutheran Church of Finland I wish you God's gracious presence in your life, that he may give you strength and wisdom in your work for the unity of the Church.

Teidän pyhyyttenne, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon puolesta toivotan teille Jumalan armollista läsnäoloa elämässänne ja tarvittavaa voimaa ja viisautta työssänne kirkon ykseyden hyväksi.

Kari Mäkinen
The Bishop of the Archdiocese of Turku
The Evangelical Lutheran Church of Finland

Kari Mäkinen
Turun arkkihiippakunnan piispa
Suomen evankelis-luterilainen kirkko